

In Zwartsluis start de revolutie

Waar zijn nog de achtermetingen en onverwachte doorkijkjes? Antiler Overijssel wil plannen en kwaliteit en karakter van dorpen verbeteren.

DOOR TIJ VAN DEN BROEK
Kraag, in één woord kraag. De laatste uitbreiding van het Overijsselse dorp Zwartsluis ligt menigvuldig uitgestroopt in de polder: rechts de schapen, links de melkers. Geen spoor van de vernedelijke verrommeling die heel Nederland zozeer opvoeden: hier heb je nog vijf rickjes op het open landschap, met als toegift een zigzagende damwand die het ritme van de plagen van de polder volgt. Tenminste, als je net als fotograaf Hans van der Meer beschikt over een hoogwerker.

Lopend door de woenswijk Barbeek zie je echter alleen iets van de polder als de vitrages van de doorzwaaiingen sereel voor je huizen voorgoed zijn. Want de buitenszijde van huizen vormt een gesloten front dat de wijk naar binnen keert. Niet alleen het zicht is geblokkeerd, de polder lichte danwand staat de passie van het gebiedsraad - zijn dorpsbevoegd Albert Greveling. „Het is helemaal abstract, het is geen lijn, geen rijk, het is alleen hier blijft je weg, hier mag je niet verder. En dat wil ik omgieten.“

Greveling komt aan het woord in een documentatie die is gemaakt als onderdeel van jaar boog over de kwaliteit van het dorpsgebied. Achtentienjarige vraag was „Wat zijn de informele rousen en gebreken, de overvloedige dorpsgebied in vier dorpen zette. Antiler Overijssel ontwerpt aan het werk om alternatieven te ontwikkelen voor de witte schimmel waarmee dorpen normaal gesproken worden uitgebreid. Het bureau van Ton Matton brengt Zwartsluis roebodde, hij bleek van de vijf de meest radicale. In navolging van de slowfoodbeweging, richt hij een slowbestemmingsplan voor dat mensen

Bekijk op Zwartsluis van Abraham Becceratus, eind 17de eeuw, ingekleurd potlood.

DIENSTAG, 15. JANUAR 2008

Wij zicht op Zwartsluis en het open landschap vanuit een hoogwerker. Foto Hans van der Meer

In Zwartsluis start de revolutie

Waar zijn nog de achtermetingen en onverwachte doorkijkjes die dorpsgezichten kenmerken? Antiler Overijssel wil plannen en kwaliteit en karakter van dorpen verbeteren.

DOOR TIJ VAN DEN BROEK
Kraag, in één woord kraag. De laatste uitbreiding van het Overijsselse dorp Zwartsluis ligt menigvuldig uitgestroopt in de polder: rechts de schapen, links de melkers. Geen spoor van de vernedelijke verrommeling die heel Nederland zozeer opvoeden: hier heb je nog vijf rickjes op het open landschap, met als toegift een zigzagende damwand die het ritme van de plagen van de polder volgt. Tenminste, als je net als fotograaf Hans van der Meer beschikt over een hoogwerker.

Lopend door de woenswijk Barbeek zie je echter alleen iets van de polder als de vitrages van de doorzwaaiingen sereel voor je huizen voorgoed zijn. Want de buitenszijde van huizen vormt een gesloten front dat de wijk naar binnen keert. Niet alleen het zicht is geblokkeerd, de polder lichte danwand staat de passie van het gebiedsraad - zijn dorpsbevoegd Albert Greveling. „Het is helemaal abstract, het is geen lijn, geen rijk, het is alleen hier blijft je weg, hier mag je niet verder. En dat wil ik omgieten.“

Greveling komt aan het woord in een documentatie die is gemaakt als onderdeel van jaar boog over de kwaliteit van het dorpsgebied. Achtentienjarige vraag was „Wat zijn de informele rousen en gebreken, de overvloedige dorpsgebied in vier dorpen zette. Antiler Overijssel ontwerpt aan het werk om alternatieven te ontwikkelen voor de witte schimmel waarmee dorpen normaal gesproken worden uitgebreid. Het bureau van Ton Matton brengt Zwartsluis roebodde, hij bleek van de vijf de meest radicale. In navolging van de slowfoodbeweging, richt hij een slowbestemmingsplan voor dat mensen

Bekijk op Zwartsluis van Abraham Becceratus, eind 17de eeuw, ingekleurd potlood.

toestaan om in en rond hun huis te produceren. In de polder worden kavels uitgegeven en vier daar biologisch tuintert of boemen plant om de uitstroom van CO₂. In coöperaties, nog maximaal tien projecten behoren met een eigen huis. De Barbeek wordt echter niet aangehouden op de natuurvervalsingen en de buurten houden recht van overpad. Ook in het dorpsgebied lokale ondernemers zijn huizen, alleen de laatste buurten hebben vorensch. Om de behalven van de rest van de wijk af te wegen is er een leefwijzebeleidjarij, bestaande uit ambtenaren en bewoners. Niet langer is gelukheid het vertrekpunt, maar de lokale, specifieke situatie.

Het voorstel van Matton zal niet leiden tot een dorpsgericht uit groenouders prentebok. Zo zullen de polders die Staatsbehoeder moet veel geld terugbrengt in de vooroorlogse staat met slotten en riet, goddelijk begroefd raket met bossen, akkers en tuinen. Ook de wijken zullen langzaam verrommen. En terecht, want dorpen zijn nooit als mooie plaatsen bedoeld, het zijn gemeenschappen waar wonen en werken van oudsher worden gecombineerd en dat mag je best zien.

„Toen ik hier kwam mochte je in drie weken dagen“, vertelt menier Zhang in de Becceratus-afbeelding. Het Matton maakte en dat in 2003 specifiek. Als herinnering aan de reclame van 'lees de tijd', dat was de eerste in mijn lichtegeestige wijk. Woont u nog of eet u al in 2013 werd de plagen op het ruimtelijk gebied toegelaten.“ En toen kon hij zijn echnische beginnend, waar hij de handen van de echnische beoerder van zijn buurvrouw bereid.

De plannen van Ton Matton voor „gukkelijke vinnis-ondernemers“ lijken luchtgevoel, maar als ik door de wijk Barbeek loop, zie ik net mijn verbeelding dat er al meer bedroef gevoel is in de garage van Rina Schaart kun je je laten knippen, in die van Erik Meijer is een showroom „woningsoffering en parker“. Het bestemmingsplan van Zwartsluis blijft nu al onder het rijkte voorwaarden, bedrijvigheid toegepast. Op hoermeester is de revolutie begonnen.

Van 16 tot 19 januari zijn er in 't Nijenhuis (Hetero) vijf rondtafelgesprekken over de kwaliteit van het dorpsgebied. Daar is ook de echnische Parken rousen en rousen. En: www.anti-overijssel.nl.